

Predikan Söndagen före Domssöndagen 2020

Amos 8:9-12, Fil.3:20-4:1, Lukas 17:20-30

Väntan

Jag tycker inte om att vänta. Min mamma brukade säga att jag ville att allting skulle ske nu, med detsamma. Och de som känner mig vet att jag är en person som ibland är väldigt snabb mellan, tanke, idé och handling. Stillestånd och sega beslutsprocesser har jag svårt för. En och annan känner nog igen sig, medan andra tycker att det gärna kan ta lite tid, innan något blir av.

Idag frågar fariseerna Jesus om hur länge man ska vänta på Guds rike. När kommer det?

Hans svar måste ha satt myror i huvudet på dem, och säkert också på oss. Jo, Guds rike ska komma, säger han, men man kan inte se det, för det är inom er.

På andra ställen, till exempel när man anklagar honom för att driva ut de onda andarna med Djävulens hjälp, säger han, att om jag driver ut de onda andarna, inte med Djävulen, utan med Guds hjälp, då har ju Guds rike kommit till er. Gång på gång säger han och gör saker som mer eller mindre tydligt visar, att han faktiskt menar att Guds rike är här, nu. Det har kommit, för att han är här. Gud har sänt honom för att inte bara som Johannes Döparen, bereda väg för Guds rike, utan för att börja utbreda Guds rike bland oss.

Vi behöver alltså inte vänta. När Jesus är mitt ibland oss, är Guds rike här, med kärlek, barmhärtighet och förlåtelse.

Hur kan han då säga, att Guds rike är osynligt, ja till och att man inte kan säga att det är vare sig här eller där, utan lite överallt? Om det bara är inom oss. hur kan man då veta om det finns där eller inte.

Jesus gör ju ingenting hemligt, han verkar inte i det fördolda. För honom är allting öppet, offentligt och väldigt synligt. Man kan se att de sjuka blir friska, döda uppstår och människor reser sig upp, förlåtna och upprättade som människor. Jag tror att Jesu ord här mer speglar den tid som kom efter hans liv på jorden än när han ska ha sagt det här. Han talar om vad som ska komma under den tid som följer efteråt. Lukasevangeliet skrevs någon gång på 60-talet, alltså ca 30 år efter Jesu tid. De kristna församlingarna var spridda över hela Medelhavsområdet och de var mycket olika. De var inte alls överens om allting, vilket inte minst Pauli brev och Apostlagärningarna visar. Somliga trodde si, andra så, men en sak var de ändå ganska överens om; Jesus skulle komma tillbaka snart, tiden var kort, Guds rike skulle snart bryta fram; med dom över de som inte trodde och räddning för dem som trodde på Jesus. Och eftersom tiden var kort spanade man efter tecknen på att Jesus var på väg. Vi som är lite äldre minns nog hur Adventister, Jehovas Vittnen och andra kristna grupper, satte ut datum för Jesu återkomst och världens undergång. Och det verkar som om intresset för att förutspå framtiden alltid har varit stort, också nu. Det är nog därför som Jesus varnar för att lyssna på sådana profetior, som tvärsäkert pekar ur var Jesus är, eller när han ska komma. Jesus finns inom er alla som tror på mig, säger han. Ingen kan lägga beslag på mig och säga; Jesus är här, han finns bara hos oss, i vår kyrka eller vår församling. Vi har rätt, och alla andra har fel. Det är bara vi som har förstått vem han är och vad han vill, och därför finns han bara hos oss.

Bry er inte om dem som säger så, menar Jesus. Och bevisligen har ju hittills alla förutsägelser om hans stora återkomst, slagit fel.

Och givetvis öst vatten på den kvarn som maler om att allt det där med Jesu återkomst, ja förresten hela kristendomen, är fantasier och påhitt. Jesus har troligen aldrig existerat och berättelserna om honom är sagor. Ingenting har med verkligheten att göra. Så säger man alltså, och fortsätter med det vanliga livet, äter och dricker,, köper och säljer, gifter sig och blir bortgift.

Att det skulle hända som Jesus här beskriver, räknar inte många med. Men det ska hända; som blixten lyser upp hela himmelen ska han komma, synlig för alla. Då behöver man inte fråga sig var han är. Däremot är han nog inte välkommen över allt. Alla kommer inte att vara glada. Ondskan gör motstånd och bådär upp sina resurser. Men nu kan inte längre något hindra honom. Det onda måste ge vika, det är faktiskt redan besegrat. Det hände på korset, när Jesus led och dog för våra synders skull och uppstod för att besegra ondskan och döden.

Men hur länge ska vi vänta, och vaka , som är den här söndagens tema?

Det har ju nu gått mer än 2000 år. Kan man verkligen tro på det här längre, att Jesus ska komma tillbaka på himmelens skyar, i stor makt och härlighet, som han själv säger till översteprästen och hela stora rådet, samma dag som han blir korsfäst. De dömde honom för hädelse, eftersom han gjorde sig själv till Gud, tyckte de, och idag är väl den vanligaste uppfattningen att det var religiösa fantasier, det Jesus sa då. Och det många andra genom tiderna har upprepat; tiden är kort, Jesus kommer snart. Inte alla har känt någon glädje

inför den återkomsten, jag har mött många som barndomen och ungdomen igenom har levat i skräck för att han plötsligt ska komma tillbaka. För att hämta somliga i familjen och församlingen, och överlämna de andra till Djävulen och helvetet. Den tron är en slags traumatisk stress, som jag har mycket svårt att tro att Jesus ville att vi ska leva i.

När han talar om floden som dränkte människor på Noas tid och eld och svavel som regnade över folket i Sodom, så kan man endera tycka att det är överdrifter och skräckpropaganda, eller ta det som en realistisk framtidsscen; katastroferna som händer i varje tid är mycket lika det Jesus talar om här. Men den sista stora katastrofen, det är den att bli skild från Guds kärlek och förlåtelse. Det är att bli tvungen att följa med ondskan och döden ner i den avgrund dit de måste bort, bort från Gud och bort från Guds rike, där inget lidande finns och ingen dör. Och följaktligen inte heller någon eller något som orsakar lidande och död. Gör valet redan nu, säger Jesus. Ta emot Guds rike inom dig, tro på mig så får du förlåtelse och rening från allt ont, alla fel och allt som vållar dig själv och andra lidande. Det kommer inte att försvinna här i tiden, i detta livet, men i det fullkomliga Guds rike , i himmelen, där är det borta, för alltid.

Då ska det bli verkligt som Paulus skriver till oss idag:

Vårt hemland är himlen, och därifrån väntar vi också den som skall rädda oss, herren Jesus Kristus.

Han skall förvandla den kropp vi har i vår ringhet så att den blir lik den kropp han har i sin härlighet, ty han har kraft att lägga allt under sig. Amen

När ska detta hända ? Ingen vet, men du och jag har egentligen längre tid till den dagen än till vår egen död. Då är vi där, och den dagen kan komma närsomhelst.
Amen